

i ponovo javljaju se prijedlozi o tome kako usavršavati analizu (kao npr. strukturalnim pristupom ili isticanjem funkcije pjesme), no Komisija ipak razmatra prijedloge iz perspektive praktičnosti budućeg općeg kataloga.

Ako se kao i do sada smatra da je građu moguće razvrstati u glavne grupe, unutar kojih su tipovi svrstani tematski, a potom se i svaki tip dijeli na scene i motive, onda je potrebno po mišljenju većine sudionika, sastaviti i dvostruki registar i registar tematskih jedinica (po sistemu prof. Wilagura) i abecedni registar natuknica i motiva.

Na idućem sastanku Komisije, koji bi se imao održati u kolovozu 1971. u Parizu, sudionici sastanka će razmotriti grupu magično-mitskih (demonoloških) balada s posebnim obzirom na dva rasprostranjena baladna tipa koje treba detaljno analizirati.

Dr Z. Kumer obavezala se da će sastaviti bibliografiju literature o baladama počev od 1968. a na temelju gradiva koje joj šalju referenti za pojedine zemlje. U međuvremenu je već izašao prvi svešćić (*Jahresbibliographie der Volksballadenforschung*, 1-1968, Ljubljana 1970, u izdanju: S. I. E. F. Kommission für Volksdichtung i Glasbeno narodopisnog instituta u Ljubljani čak s obilnijom građom nego što se očekivalo, pa će poslužiti ne samo kao radni priručnik članovima Komisije već i svim znanstvenim radnicima koji se bave istraživanjem usmenog stvaralaštva.

Cijeli tok referata i diskusije u Utsteinu pregledno je bilježen i objelodanjen pod naslovom *3. Arbeitstagung über Fragen des Typenindex der europäischen Volksballaden vom 21-23 August 1970 im Kloster Utstein bei Stavanger/Norwegen*. Izdavač je: Staatliches Institut für Musikforschung iz Berlina.

Na kraju treba istaći kako je ova akcija stvaranja nacionalnih kataloga balada svestrano korisna, čak i nužna u suvremenoj dinamici razvoja nauke, pa se nadamo da se ovi sastanci članova Komisije neće zaustaviti samo na besprijekorno organiziranim kongresima s nezaborivnim dojmovima, poput ovog u Norveškoj, koji su s mnogom entuzijazma organizirali kolege iz Osla (Institut for folkeminnovitskap), već će nastaviti koordinirani rad i proširiti ga na druga, još neuključena područja.

Nives Ritig

KONFERENCIJA O ULOZI TEHNIČKIH SREDSTAVA PRI ČUVANJU I RAZVIJANJU GLAZBE I PLESA U MEDITERANSKIM ZEMLJAMA (Hammamet, Tunis, 21—27. travnja 1970)

GENERALNA SKUPSTINA CENTRA ZA MEDITERANSKU KOMPARATIVNU GLAZBU I PLES (Hammamet, 26—29. travnja 1971)

U organizaciji tuniskog ministarstva kulture i uz suradnju IMDT-a (Institut International de Musique, Danse et Théâtre dans les moyens audio-visuels-Beč) IICMSD-a (International Institut for Comparative Music Studies and Documentation Berlin) te IMZ-a (Internationales Musikzentrum — Beč) održan je kolokvij o ulozi tehničkih sredstava u čuvanju i razvijanju narodne glazbe i plesa mediteranskih zemalja te osnivačke sjednice za formiranje Mediteranskog centra komparativne glazbe.

Brojni su referenti nastojali prikazati stanje znanstvenog rada na prikupljanju, čuvanju i propagiranju folklornog plesa i glazbe pomoću modernih tehničkih sredstava. Među njima valja istaći predavanje Alaina Daniéloua o temi *Utjecaj muzičkih zapisa i snimaka na glazbeno stvaralaštvo*. Među predavačima su bila i trojica Zagrepčana, i to: Vera Maletić s temom *Uloga zapisivanja pokreta u čuvanju tradicije i razvoja plesa mediteranskih zemalja*, Mladen Raukar s temom *Zaštita folklora pomoću masovnih sredstava komunikacija* i pisac ovih redaka s temom *Primjena narodne umjetnosti na audio-vizuelnim sredstvima*. Sastanku su prisustvovali predstavnici Alžira, Egipta, Španjolske, Francuske, Italije, Libanona, Libije, Maroka, Sirije, Turske, Tunisa i Jugoslavije, te predstavnici organizacija IMDT, IICMSD i IMZ.

Drugi dio sastanka posvećen je formiranju Mediteranskog centra za komparativnu glazbu i oko tog problema vođena je oštra diskusija. Prisutni etnokoreolozi nisu bili zadovoljni podređenom ulogom etnokoreologije u budućem centru i tražili su ravnopravnost znanosti o narodnom plesu i glazbi. Grupa etnomuzikologa na čelu s A. Daniélouom, iznosila je stajalište da je etnokoreologija samo dio etnomuzikologije i da je sama po sebi sadržana u terminu etnomuzikologije. Nakon duge diskusije, u kojoj je trebalo pripremiti prednacrt budućeg statuta centra, na kraju se ipak ravnopravno pojavio termin narodni ples uz narodnu glazbu tamo gdje je to bilo potrebno.

Zakazana je i iduća generalna skupština Centra, koja će se ponovo održati u Hammametu, i odlučeno je da se na njoj diskutira o nacrtu Statuta. Na taj će sastanak biti pozvani i predstavnici Vatikana, San Marina, Gibraltara, Monaka, Malte, Albanije i Grčke.

* * *

Koncem travnja 1971. održana je u Tunisu i Hammametu Generalna skupština Centra za mediteransku komparativnu glazbu i ples, na kojoj je dotjeran i potvrđen statut te organizacije i donesen prijedlog budžeta. Definirani su odnosi prema UNESCO-u i srodnim institucijama pod okriljem UNESCO-a. Od novopozvanih zemalja odazvao se jedino Vatikan. Izvršene su pripreme koje bi u budućnosti imale osigurati suradnju i onih zemalja koje su ovog puta izostale. Zabilježeni su i prvi radni rezultati. Pripremljene su bibliografije djela o narodnoj glazbi i plesu iz nekoliko zemalja, među njima i Jugoslavije. Bibliografiju literature o narodnoj glazbi i plesovima jadranske zone sastavili su Jerko Bezić i pisac ovih redaka, koji je sudjelovao na spomenutoj skupštini kao predstavnik Jugoslavije. O temi religijske narodne glazbe dao je uvid u glagoljaško pjevanje J. Bezić izborom magnetofonskih snimaka što ih je u tu svrhu pripremio i popratio komentarom.

Ivan Ivančan

SEMINARI ZA RUKOVODIOCE PLESNIH FOLKLORNIH GRUPA, Organizator: Odbor za muzičku kulturu Prosvjetnog sabora Hrvatske, Zagreb siječanj 1970. i Badija (Korčula), kolovoz 1970.

Repeticijski seminar o makedonskim narodnim plesovima održan je u Zagrebu u zimskim praznicima. Predavači Stanimir Višinski i Pece Atanasovski iz Skoplja ponovili su najvažniju građu ranije predavanu u Badiji. Pre-